

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 21P/234/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111229953
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gizela Pavelová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7111229953.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Gizelou Pavelovou v právnej veci navrhovateľky Z. H., T.. XX.X.XXXX, H. Y., H. Č.. X, proti odporcovi U. H., T.. X.X.XXXX, H. T.Á. I., G. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Zsoltom Suverom, advokátom AK, so sídlom Košice, Murgašova č. 3, v konaní o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý prispievať navrhovateľke manželským výživným v sume 150,- Eur mesačne od 3.11.2011 do 20.4.2012.

Dlžné výživné, ktoré vzniklo jeho u r č e n í m od 3.11.2011 do 20.4.2012 vo výške 700,- Eur, súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v 50,- eurových mesačných splátkach spolu s výživným až do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka požiadala 3.11.2011 súd, aby zaviazal odporcu predbežným opatrením a rozsudkom prispievať na jej výživu sumou 300,- Eur mesačne. V návrhu uviedla, že ako manželka spolu bývali a žili v zahraničí, ale už pri narodení ich dcéry odporca prestal prispievať na potreby domácnosti. Nájom bytu v Írsku uhrádzali napoly.

Navrhovateľka bola od februára 2011 na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 190,- Eur. Nepoberala ani rodinné prídavky. S dcérou bývala v 3-izbovom byte, kde uhrádzala nájomné vo výške 103,37 Eur a inkasné poplatky vo výške 30,- Eur. Tiež splácala hypotekárny úver vo výške 154,94 Eur mesačne, stavebný úver vo výške 46,48 Eur a poistenie na dieťa vo výške 20,30 Eur. Ročné poplatky boli vo výške 30,67 Eur za ročné poistenie bytu, platila za daň nehnuteľnosti v sume 15,60 Eur a za vedenie účtu v banke vo výške 56,40 Eur. Ďalšie výdavky mala na stravu, ošatenie, sezónne lieky a hygienické potreby pre maloleté dieťa.

Uznesením Okresného súdu Košice I č. 11P/88/2011 jej bola predbežným opatrením zverená maloletá dcéra G. narodená XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti a zo strany otca bolo pre ňu určené výživné vo výške 100,- Eur mesačne.

Oznámila súdu, že jej manžel pracuje v spoločnosti Resource v Írsku v Dubline a jeho mesačný príjem je od 1.600,- Eur do 1.800,- Eur.

Súd jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci určenia manželského výživného vyhovel. Dňa 15.11.2011 nariadil predbežné opatrenie a zo strany odporcu určil pre ňu výživné vo výške 300,- Eur mesačne.

Odporca dňa 8.3.2012 podal voči nemu odvolanie. Uviedol v ňom, že svojej manželke prispieval nepravidelne každý mesiac sumou 100,- Eur. Ďalej súdu oznámil, že ich manželstvo bolo Okresným súdom Košice I pod číslom konania 24C/129/2011 rozvedené a na ich dcéru mu bolo uložené prispievať sumou 250,- Eur.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 8CoP/151/2012-83 zo dňa 18.5.2012 rozhodnutie Okresného súdu Košice I zmenil a navrhovateľke priznal výživné vo výške 150,- Eur. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že prihliadnuc na účely predbežného opatrenia mal okresný súd rozhodnúť o výživnom len v nevyhnutnej miere a nerozhodnúť o celom predmete konania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, pripojeným spisom Okresného súdu Košice I č. 24C/129/2011 a ďalšími písomnými dôkazmi a zistil tento s k u t k o v ý s t a v :

Počas konania bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 24C/129/2011 - 86 zo dňa 16.2.2012, rozsudok sa stal právoplatným dňa 20.4.2012. Maloletá G. bola zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 250,- Eur mesačne.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že návrh na určenie manželského výživného podala preto, že bola na rodičovskej dovolenke s dcérou a jej príjem pozostával len z rodičovského príspevku vo výške 190,- Eur. Žila sama s dcérou.

Preto požadovala, aby jej súd priznal výživné na manželku vo výške 300,- Eur mesačne a to za obdobie, odkedy podala návrh, až do právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, ktoré bolo právoplatne rozvedené dňa 20.4.2012. S manželom žili spoločne v zahraničí, v Írsku. Ona počas celého tehotenstva žila v zahraničí, kde sa narodilo aj ich dieťa, ale jej bývalý manžel už vtedy žil so svojou priateľkou. Platili nájomné v Írsku a hypotéku na Slovensku. Od bývalého manžela od septembra 2011 nedostávala žiadne peniaze. Dovtedy tieto platby uhrádzali spoločne. Musela sa starať o svoje potreby a aj o potreby dcéry. V návrhu o nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že za nájomné platila 103,37 Eur, za inkasné poplatky platila 30,- Eur, splátku na hypotéku vo výške 154,94 Eur, splácala stavebný úver vo výške 146,48 Eur a poisťku na ich maloleté dieťa vo výške 20,30 Eur. Okrem toho platila za ročné poistenie bytu na Slovensku, platila sa ročne daň za nehnuteľnosť vo výške 15,60 Eur a za vedenie účtu v banke ročne približne 56,40 Eur. Ďalšie výdavky mala na stravu, ošatenie, sezónne lieky, hygienické potreby a podobne. Tieto výdavky v tom čase uvádzala vo výške 148,- Eur na maloletú a 280,- Eur na seba. Preto bolo predbežným opatrením rozhodnuté tak, že odporca bol zaviazaný prispievať na výživu svojej manželky sumou 300,- Eur mesačne. Voči tomuto uzneseniu odporca podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach svojím rozhodnutím č. 8CoP/151/2012 - 83 zo dňa 18.5.2012 toto uznesenie Okresného súdu Košice I zmenil tak, že zaviazal odporcu na platenie manželského výživného vo výške 150,- Eur mesačne. Toto rozhodnutie bolo napadnuté dovolaním.

Po rozvode manželstva si uplatnila príspevok na rozvedenú manželku. Prvostupňový rozhodol tak, že jej priznal výživné vo výške 50,- Eur.

Odporca vo svojej výpovedi potvrdil, že mali problémy počas obdobia, keď žili v zahraničí a aj to, že sa tam zoznámil so svojou terajšou partnerkou. Nežil s ňou v spoločnej domácnosti, ani jej neprispieval na domácnosť. Všetky peniaze išli na jeho rodinu, ktorú tvoril v tom čase s bývalou manželkou. Mali to zariadené tak, že z jej príjmu sa uhrádzalo nájomné a on platil stravu a poplatky za ošetrovanie dieťaťa u lekára. Tvrdil, že nebol svojej manželke neverný. Je pravdou, že mal veľa priateľov a priateľiek. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva, spočiatku s tým ani nesúhlasil. Chcel ich vzťah zachrániť. Tvrdil, že od marca 2011, dokedy spoločne s dcérou neodleteli na Slovensko sa snažil,

aby ich domácnosť a spolužitie fungovalo tak, ako dovtedy. Keď prišli na Slovensko, bol bez práce dva až tri mesiace. Vtedy mu veľmi pomáhala celá jeho rodina, ale nemal z čoho uhrádzať platby do ich domácnosti. Keďže si na Slovensku nenašiel prácu, odišiel naspäť do zahraničia, do Írska, kde začínal odznova. Začal tam pracovať v tej istej firme, kde aj predtým a zarábala tam okolo 1.300,- Eur - 1.400,- Eur. Stávalo sa, že zarobil len 800,- Eur - 900,- Eur, ale stalo sa, že zarobil aj 1.600,- Eur. Záležalo to od toho, koľko mal práce. Prvé mesiace, keď sa vrátil späť do Írska pomáhali jeho bývalej manželke aj jeho rodičia. On si musel hľadať bývanie. Hľadal si prácu a je pravdou, že bývalej manželke spočiatku ničím neprispieval. Prvýkrát začal posilať výživné na dcéru vo výške 100,- Eur na základe predbežného opatrenia č. 11P/88/2011 - 33 zo dňa 12.9.2011. Keď sa vrátil do Írska, býval v byte so svojou priateľkou a za ten byt sa platilo 800,- Eur. Platili to rovnakým dielom, čiže on mesačne platil 400,- Eur. Sumu 300,- Eur mesačne vynaložil na stravu. Za elektrickú energiu platil mesačne okolo 100,- Eur a za internet platil 25,- Eur. Do práce chodil firemným autom, čiže s tým nemal výdavky. Raz ročne sa platilo za televíziu 120,- Eur, on polovicou tejto sumy - 60,- Eur. Navrhovateľka v Írsku poberala pol roka po narodení dieťaťa materský príspevok vo výške okolo 800,- Eur. Rodinné prídavky jej chodili z Írska na Slovensko vo výške okolo 120,- Eur.

Za celé obdobie, ktoré sa týka výživného na manželku odporca zaplatil spolu 200,- Eur.

Na Slovensko sa vrátil v auguste 2014. V čase, keď robil v Írsku, si vybavil hypotekárny úver a zakúpil si starší gazdovský dom, v ktorom v súčasnosti býva. Od augusta 2014 do decembra 2014 ešte býval u svojich rodičov, pretože tento dom nebol obývatelný. Aj teraz mu veľmi pomáhajú rodičia, v podstate ho oni živia. Je pravdou, že jeho priateľka pracuje ako opatrovateľka starších ľudí, ale zarobí mesačne len 200,- Eur, pretože pracuje iba štyri hodiny denne. S terajšou priateľkou nemá spoločné dieťa, jeho priateľka má svoje dve maloleté deti, ktoré nežijú s nimi v spoločnej domácnosti.

Účastníci konania sa napokon dohodli na tom, že odporca za obdobie od 3.11.2011 do 20.4.2012 bude na výživu navrhovateľky prispievať sumou 150,- Eur mesačne, ale vôbec si nevie predstaviť ako ju bude navrhovateľke splácať, pretože pracuje len pár dní vo firme Magneti Marreli v Kechneci a jeho príjem je 500,- Eur brutto. Okrem toho musí prispievať na výživu ich spoločného dieťaťa sumou 250,- Eur a keďže toto výživné neplatil, bola voči nemu začatá exekúcia. Tento dlh by bol schopný splácať maximálne vo výške 50,- Eur.

Podľa ust. § 71 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu a s prihliadnutím k uvedenému ustanoveniu zákona súd priznal navrhovateľke manželské výživné za obdobie, počas ktorého ich manželstvo trvalo a navrhovateľka mala podstatne nižší príjem ako odporca a navyše mala v osobnej starostlivosti ich maloletú dcéru.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Rozsudok je možné napadnúť odvolaním, ktoré sa podáva v troch rovnopisoch na Okresný súd Košice I do 15 dní odo

dňa jeho doručenia.

Keďže sa po vyhlásení a odôvodnení rozsudku

prítomní vzdali svojho práva podať voči nemu odvolanie, nemôžu ho podávať.